

ammetid ja andsid omma lootust arwalikult teada, et nemmad temmaga ka nüüd rahhul sawad ollema.

Peakohtomees ütles: Kule Udo! süa ja jua olled ja rohkeste annud, anna nüüd ka kord tubbakast ninnase, selle ue hõbbe tosi seest, mis sa hilja aea eest meie wanna herra käest mõisast kingitusseks said, kus herra ja proua náud peal seiswad?

Udo tõusis üles, läks ja tõi tosi aidast wälja ja näitis sedda. Nüüd püüdsid kõik sedda wadata ja nenda käis se toos igga mehhe peust läbbi, et wimaks wanna Udo filmist kaddus. Kui nüüd aeg tulli, et küllalised hakkasid minnikud teggema, ütles wanna Udo: „Kõik on hea minno sõbrad, et teie ollete tulnud; agga minno tubbakatofi ei olle teie mitte weel minno kätte taggasi annud!“ Kõik watasid ümber ja iggamees ütles tedda kül näinud, agga kus temma wimaks jánud, ei teadnud kegi!

Peakohtomees ütles: „Enne ei woi kegi toast wälja minna, kui kõik on läbbi otsitud.

Minna isse heidan kõige ennemine riidest“ ja nenda wiskas ta wammust mahha ja näitas omma taskud ja korro wahhed wälja ja nenda teggid teised ka; agga toos olli ja jäi kaddunuks! Kui kord naabri Turri kohta tulli, ei taitnud temma sedda käsko mitte, waid ütles julgeste, et temma käes ei olle! ja liiskas weel jure: „Mind on se wanna aumäärt talitaja kutsunud, kuidas woib temma meid kelmiks teha? kes kelm on, se laske ennast läbbi otsida!“

Kui teised temma peale käisid ja tahtsid wággise tedda lahti kiskuda, siis panni ta wasto ja lubbas sellele wasto pead anda, kes temmasse piddi putuma. Wanna perremees astus liggi ja ütles: „Kule Turri! kui sa sedda heaga ei te, wággise ma sedda ei tahha, siis kassi uksest wälja!“ Turri mõttis mütsi, tänas kõige hea eest ja läks omma teed.

Toos olli kaddunud ja jäi ka árra. Nüüd ütles igga mees, et Turri sedda árrawinud, ja selle mõtte ja kõnnega läks iggamees kojo. Kõik wald olli sedda jutto táis, et Turri tosi